

Streszczenie w języku polskim

Diagnostyka prenatalna stanowi nieodłączny element współczesnej perinatologii. Zaburzenia rozwojowe i genetyczne płodu diagnozuje się w przypadku około 5% wszystkich ciąż. Według danych statystycznych udostępnionych przez Główny Urząd Statystyczny w roku 2019 w Polsce zanotowano nieco poniżej 400 000 żywych urodzeń, co może wskazywać, iż zaburzenia rozwojowe mogły wystąpić nawet u 20 000 noworodków.

Ciąża, pomimo, że jest uznawana za stan fizjologiczny, może prowadzić do wystąpienia zaburzeń stwarzających realne zagrożenie dla życia i zdrowia matki oraz jej dziecka. Najczęściej do powikłań w przebiegu ciąży dochodzi na skutek chorób współistniejących u matki w okresie przedkoncepcyjnym. Innym powodem poważnych powikłań w rozwoju płodu i przebiegu ciąży są nieprawidłowości w procesach implantacji i rozwoju łożyska. Są one trudne klinicznie do zdiagnozowania i leczenia.

Głównym celem badań prenatalnych przeprowadzanych w okresie pomiędzy 11⁺⁰ a 13⁺⁶ tygodniem ciąży jest określenie ryzyka występowania najczęstszych aberracji chromosomalnych tzn. Zespołu Downa (trisomii chromosomu 21), zespołu Edwardsa (trisomii chromosomu 18) oraz zespołu Patau (trisomii chromosomu 13).

Celem niniejszej pracy była ocena wartości diagnostycznej testu podwójnego do wczesnej identyfikacji pacjentek zagrożonych wystąpieniem nadciśnienia indukowanego ciążą, zahamowaniem wzrostu płodu i porodem przedwczesnym. Ocenie poddano wartości pomiarów biometrycznych płodu oraz oznaczenia stężeń ludzkiej gonadotropiny kosmówkowej i osoczowego białka PAPP-A we krwi ciężarnej. Do badania zakwalifikowano 100 pacjentek ciężarnych, w pojedynczej niepowikłanej ciąży. Wszystkie pacjentki objęte badaniem miały wykonany podwójny test przesiewowy pomiędzy 11⁺⁰ a 13⁺⁶ tygodniem trwania ciąży, w kierunku wykrywania aberracji chromosomalnych u płodu. Dodatkowo zebrane dane uzupełniono o wywiad i informacje zawarte w historii choroby pacjentek.

Wyniki badań wykazały, że obniżone wartości stężeń osoczowego białka PAPP-A mogą świadczyć o zwiększonym ryzyku rozwoju nadciśnienia indukowanego ciążą po 20 tygodniu jej trwania. Ponadto, uzyskane wyniki sugerują możliwość potencjalnego zastosowania lokalizacji łożyska do prognozowania wystąpienia powikłań ciąży, takich jak nadciśnienie i zahamowanie wzrastania płodu, tym samym poprawiając jakość opieki perinatalnej.